

ВИКОРИСТАННЯ МОДУЛІВ АПАРАТІВ ЗОВНІШНЬОЇ ФІКСАЦІЇ ПРИ ЗАСТАРІЛИХ ТРАВМАХ ГОМІЛКОВО-СТУПНЕВОГО СУГЛОБУ

Захаренко В.

Науковий керівник: доц. Пелипенко О.

Кафедра дитячої хірургії з травматологією та ортопедію
Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Апарати зовнішньої фіксації є невід'ємним компонентом надання спеціалізованої медичної допомоги в умовах невідкладних станів, в тому числі бойової травми. Використання даного методу остеосинтезу дозволяє зберегти життя пацієнту в перші часи після травми та забезпечити зрощення перелому у віддаленому періоді. Тим не менш, наявність зовнішніх конструкцій може бути причиною ускладнень інфекційного та функціонального характеру.

Мета роботи. Визначити роль ефективності модулів апаратів зовнішньої фіксації в лікуванні складних переломів гомілково-ступневого сегменту як самостійного методу лікування та можливостей його заміни іншим методом

Матеріали та методи дослідження. Досліджено результати лікування 11 пацієнтів з внутрішньосуглобовими переломами дистального відділу великогомілкової кістки, яким на етапі спеціалізованої медичної допомоги накладався апарат зовнішньої фіксації. У 9 випадках перелом був відкритим, у 2 випадках апарат накладався з метою репозиції, як сучасна альтернатива скелетному витягненню. Причиною пошкодження був високоенергетичний вплив: кататравма – 7 випадків (63,6%), ДТП – 2 (18%), вогнепальне поранення – 2 (18%). Усім хворим виконувалось КТ-дослідження.

Тактика подальшого лікування 2 хворих обговорювались на спільному клінічному розгляді за участю провідних фахівців клініки Oslo University hospital Ulleval (Осло, Норвегія). Загальні тактичні та технічні підходи повністю співпали.

Результати дослідження. Загоєння ран за умов відсутності наявності ознак гострого запального процесу було показанням до застосування екстремедулярного остеосинтезу у 6 хворих. У двох пацієнтів виконано заміну фіксаційного модулю АЗФ на компресійно-дистракційний трансосальний модуль. У 4 пацієнтів біологічні та механічні особливості ушкоджених тканин стали причиною виконання артрорезування. Середній термін перебування на стаціонарному лікуванні склав 24 доби.

Віддалені результати проведеного лікування простежені протягом 6 місяців. Незадовільність результатів була зумовлена прогнозованими змінами функціональних характеристик суглобу, що пов'язані із особливостями високоенергетичної травми.

Висновки. Використання апаратів зовнішньої фіксації при переломах дистального відділу гомілки може бути як кінцевим, так і етапним методом відновлення функції ходи. Вибір давного методу лікування, як основного, пов'язаний з технічними та пацієнтзалежними факторами перебігу травматичного процесу.

ПЕРЕВАГИ РІЗНИХ ВАРІАНТІВ ЗАВЕРШЕННЯ ВІДЕОЛАПАРОСКОПІЧНОЇ ХОЛЕДОХОЛІТОТОМІЇ

Зезекало Є.

Науковий керівник: проф. Дудченко М.

Кафедра хірургії № 4 з малоінвазивною хірургією

Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Жовчнокам'яна хвороба – одне з найпоширеніших захворювань гепатобіліарної системи. У зв'язку з низькою діагностикою, все частіше, пацієнти звертаються за допомогою з розвитком ускладнень, одне з яких це механічна жовтяниця. В багатьох випадках виникають труднощі у виборі вірного методу оперативного лікування.

Мета роботи. Визначити показання та протипоказання кожного з методів завершення відеолапароскопічної холедохолітотомії та оцінити переваги і недоліки кожного з них.

Матеріали та методи дослідження. Було проаналізовано історії хвороб 36 пацієнтів з попереднім діагнозом «Жовчнокам'яна хвороба. Хронічний калькульозний холецистит. Холедохолітіаз. Механічна жовтяниця», яким було виконано оперативне лікування співробітниками кафедри хірургії №4, на базі КП «2-а МКЛ ПМР». Всі пацієнти були поділені на дві групи. В обох групах порівняння пацієнтам було виконано відеолапароскопічну холедохолітотомію та холецистектомію з різницею в тім, що у пацієнтів I групи (20 пацієнтів) операція завершилася зовнішнім дренажуванням холедоха по Керте, а у пацієнтів II групи (16 пацієнтів) – антеградним стентування холедоха. Відношення жінок до чоловіків в обох групах становить: 31 до 5 (86% до 14% відповідно). Середній вік пацієнтів в обох групах склав 69,3 років. Прояви механічної жовтяниці у пацієнтів оцінювала по наступним показникам (вказані середні значення серед усіх пацієнтів обох груп